

Dặn Vợ Sắp Cưới

Nguyễn Sa

Khi nào lấy ta, mang theo cái cửa
Nhớ con dao phay, hớ cái dùi to
Cất vào trong rương cùng gương cùng lược
Cất vào trong áo cùng nhạc cùng thơ

Cửa để cửa chân chớ để làm gì
Chân bị cửa rồi ta chẳng còn đi
Mặc kệ những ngôi làng bốc cháy
Mặc kệ đứa bé tìm không thấy cha

Tay chặt cụt rồi ném xuống biển sâu
Ném xuống suối cạn, ném lên núi cao
Mặc cho nó viết những lời thống khổ
Cho dã tràng nghe, cho giun dế đau

Dùi chọc thủng mắt muốn cho sạch tròng
Sạch những tiếng kêu cùng núi cùng sông
Sạch những hình ảnh chết bờ chết bụi
Còn con dao phay em có nhớ không?

Còn lại bộ óc khi mang bầm viên
Nếu chợt nhớ đến khuôn mặt quê hương
Em sẽ tìm thấy hơi thở tình ái
Em sẽ tìm thấy còn ta nằm im.